

2845 $\frac{2}{2}$ 15. 1. Beh. af F. t. L. om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. 2846

af Udvalget har sikkert faaet det Indtryk, at det nu gælder om at skaffe Ro. til Veje, for at man igen kan faa Magten i denne Sag, der saa tidt er mislykkedes, og at denne Ro. kun kan opnaas ved at skride til en midlertidig Lukning af Løbet, saaledes som her foreslaaet.

Den Udgift, som følger af Loven, er alt andet end lystelig, det bliver ikke ved de 700,000 Kr., blandt andet ogsaa af den Grund, at man paa ny skal anvende betydelige Beløb for at aabne Løbet. Endvidere maa det ikke overses, at der af de Forhold, som vil opstaa under den midlertidige Lukning, vil flyde betydelige Indtægtstab, baade for Landbrug og Fiskeri. Det er Tab, som man maaske kun vil kunne komme bort fra, hvis man allerede nu kunde enes om den Genaabning af Løbet, som den sidst nedsatte Kommission er inde paa at foreslaa, nemlig ved at bygge indad mod Fjorden en Dæmning med et tilpas indsnævret Løb, hvori Strømløbet kunde reguleres ved Stigbord. Hvide Sande ligger paa det Sted, som antagelig er det gunstigste for et Udløb fra Fjorden, idet det ligger ved dennes dybe Del. Det er sikkert det rette Sted, hvis man vil bevare Ringkøbing Fjord som Saltvandsfjord, og det er sikkert ogsaa det naturlige Sted, hvis man vil gaa over til at gøre Fjorden til en Ferskvandssø med Afvandingssluse. Men at gaa til den gennemgribende Forvandling af alle Forhold, som det vilde være at gøre den til en Ferskvandssø, forudsætter to Ting: for det første, at man kan sikre Slusen et altid aabent Afløb, og det kan kun ske, naar man ud i Vesterhavet bygger et Par store Moler, som sikrer mod Tilsanding — til dem maa naturligt slutte sig en Fiskerihavn, som vil faa en heldig Beliggenhed mellem Thyborøn og Esbjerg ud mod et rigt Fiskevand — for det andet, at der opnaas Forstaaelse angaaende visse Forskydninger ved Fjorden om, hvorvidt de betydelige Forbedringer og Indtægtsforøgelse, som denne Forvandling vilde bringe en Del af Fjordens Omegn, kunde tjene til at erstatte de Indtægtsforringelser, som for andre af Beboerne vil følge af denne Ordning. Hvis man ikke kunde enes herom, kan det ikke antages at være nogen let Sag at komme

ind paa en saa gennemgribende Forandring.

Med disse Bemærkninger kan jeg lige som de ærede foregaaende Talere anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse hurtigt og uden Udvalgsnedsættelse, for at Sagen kan fremmes saaledes, at man denne Gang ikke kommer for sent til Arbejdet, men inden Februar Maanedes Udgang kan være klar til at paabegynde det — tidligere har det, som sagt, været skæbnessvangert, at man paa Grund af langtrukne Forhandlinger begyndte for sent. Det maa man komme over og saa se, hvilke Resultater der kan fremkomme under de fortsatte Overvejelser angaaende en endelig Ordning.

S. Sørensen: Da jeg i sin Tid begyndte at gøre Modstand mod, at man vilde aabne mellem Ringkøbing Fjord og Havet oppe ved Hvide Sande, stod jeg temmelig isoleret i denne Sal. (*K. M. Klausen:* Det er ikke rigtigt!). Til en vis Grad i hvert Fald, saaledes at jeg til at begynde med blev til Dels miskendt; man troede ikke, at de Billeder, jeg oprullede af, hvilke Katastrofer der kunde indtræffe, passede. Imidlertid tror jeg, at Vesterhavet har lært Tingets Medlemmer, at man skal være varsom derovre, thi det er ikke saadan at dæmme af der og grave igennem her, som det er et hylket som helst andet Sted ved Danmarks Kyster. Dette er et af de mest urolige Steder, et Sted, hvor Havet har den største Magt. Jeg har aldrig kunnet være tjent med at have mit Partis Ordfører til min Ordfører i denne Sag, derfor maa ærede Medlemmer høre paa mig blot en 5—6 Minutter. Jeg skal fatte mig saa kort som muligt, idet jeg i det allermeste kan slutte mig til, hvad der er sagt af det ærede Medlem fra Rønne (*Hauge*) og særlig af det ærede Medlem fra Kerteminde (*Eduard Larsen*), der syntes mig at ramme Sagen, hvor den skulde rammes. For et Par Maaneder siden var der Tale om at foretage en Rejse over til Hvide Sande for at se paa Forholdene der. Jeg og flere var af den Mening, at man burde vente lidt, det hastede ikke; vi kunde jo vente for at se, hvad Midvinter kunde bringe, og det skulde være underligt, om der ikke fremkom et Lovforslag fra Ministeriets Side,